

תת"ע 7722/01/22 - מדינת ישראל נגד אילן בן ישע

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 7722-01-22 מדינת ישראל נ' בון ישע
תיק חיזוני: 30500503070

בפני כבוד השופטת אושרת חנה בר
מ雅思ימה מדינת ישראל
נגד אילן בן ישע
נאשימים

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבוקש וזאת בהתאם לסמכוות לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

2. על פי האמור בדוח, למבקש יוכהה עבירה של עקיפה תוך ח齊ית קו הפרדה רצוף, עבירה בנגד לתקינה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה, עבירה מיום 15.08.2021.

בגוף הדוח צוין כי על המבוקש להתייצב לדיוון ביום 23.01.2022. המבוקש קיבל את הדוח בידו מהשוטר ובו, כאמור לעיל, מועד הדיון.

3. לטענת המבוקש ביום ביצוע העבירה נסע עם משפחתו לחופשה באילת. הוא יצא לעקיפה של רכב, הרכב הנעקב האיץ את מהירותו ולא אפשר לו לחזור לנטייב. לפיכך, הוא המשיך בעקיפה של רכב נוסף ובאמצעע העקיפה הבחן בקו הפרדה רצוף אך לצערו לא יכול לעשות דבר.

טענת המבוקש כי הוא נכח בשיעור 100% וצרף מסמכים רפואיים לבקשה.

עוד טוען המבוקש כי בתאריך 13.1.22 טרם הדיון שלח מסמכים לבית משפט ואולם מסיבה שאינה ברורה הם לא התקבלו.

4. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה אין בטיעונו המבוקש כדי להצדיק את אי התיאצובתו לדיוון. עוד טענה המשיבה כי עברו של המבוקש מכבד והעונש שנגזר עליו מצוי בתחום מתחם הענישה.

5. בבקשת לביטול פסק דין שניית בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלහן:

האחד - סיבה מוצדקת לאו התייצבותו לדין.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ניתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון בرع"פ 01/9142 **سورיה איטליה נ' מדינת ישראל** (2.10.03) , פסקה 8:

"ווצא שם עולול להיגרם לבקשת עיוות דין עקב נעילת שערו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט עתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אין התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו...".

6. אין חובה לדון בבקשת זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עלייה חזר בית המשפט העליון בرع"פ 17/8427 **מדינת ישראל נ' אמנה סאלם**(25.3.18) (להלן- **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דין במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניית בהעדר. קיום דין כאמור הוא החיריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמין את הצדדים לדין בנסיבות חריגות, שבahn ניתן להציג על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניית בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דין בנסיבות הצדדים, לנמק ولو בקצירה את החלטתו לדוחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטול הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם לבקשתו, ישקול בית המשפט אם לקיים דין בנסיבות הצדדים על מנת לבחון את תקופתה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דין כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו".

7. בעניינו של המבקש, לא מצאתו כי המחלוקת העולה מטעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

8. בחרתי את טענותיו של המבוקש ולא מצאתי כל מקום להיעתר לבקשתו.

הմבוקש קיבל לידי כתוב אישום והזמנה לדין ובגוף כתוב האישום והזמןה לדין, נקבע המועד אליו מוזמן הנאשם להתייצב דין בעניינו בבית משפט.

אכן צודקת המשפט כי המבוקש לא העלה כל נימוק ענייני אודות או התיצבותו לדין אליו הזמן.

באשר לטענת המבוקש כי טרם הדיון בעניינו שלח מכתבם לבית משפט ומסיבה שאינה ברורה הם לא התקבלו, הרי שבעניין זה ואמר כי אכן לא מצויים בתיק בית המשפט מסמכים כלשהם שנשלחו טרם מועד הדיון מטעם המבוקש.

ומכל מקום, היה על המבוקש לעקוב ולודא כי המסמכים אותם שלח לכואורה כתענתו, אכן התקבלו ולא לטוען זאת בדיעד.

זאת ועוד, עיון בביטול פסק הדיון מעלה כי המבוקש מודה בעבירה.

באשר לטענת המבוקש לנסיבות אישיות והעובדת כי הוא נכון בשיעור 100%, הרי שטענה זו אינה נתמכת באסמכתא עדכנית כלשהי.

באשר למסמכים הרפואיים שצירף המבוקש, הרי שמדובר במסמכים רפואיים ישנים מאוד מתוקופת היוות המבוקש קטין.

9. בוגר לטענה כי יגרם למבוקש עיות דין אם לא ניתן לו יומו, כפי שנקבע ברא"פ סאלם שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה ל לבטל פסק דין שניית בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."

10. באשר לעונש, המבוקשណון לפסילה של 30 יום בפועל, פסילה על תנאי של 3 חודשים לפחות 2 שנים וקנס 1500 ל"נ.

המדובר בעבירה חמורה שיש בצדיה סיכון בטיחותי מובהק לציבור המשמשים בדרך.

למבוקש עבר תعبורתי מכבד.

לפיכך, אין בעונש שהושת על המבוקש כדי להחמיר עימנו.

עמוד 3

11. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים בדבר בשגרה.

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

"לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אין יכולות לאמצץ מתוכנת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דבריו כב' הש' שmagar בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279.] על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו בזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפ्रוצדורה וזמןם בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמינים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי,יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדקה כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמן, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התיצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לשחbet וועמסים מיותרים בניהול התקיים, באופן המכבד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליוםו בבית המשפט".

12. לאור האמור, שלא שוכנעת כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיצבות המבוקש, שלא לא שוכנעת כי יגרם לנוasm עיות דין במידה ולא ניתן לו יומו, משמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותו האישיות של המבוקש וכן לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשתה.

13. הבקשה נדחתה.

14. המבוקש יפעל בהתאם כאמור בגזר הדיון.

15. המזיכירות תשלח להחלטה לצדים.

ניתנה היום, י"ז אדר א' תשפ"ב, 18 פברואר 2022, בהעדך
הצדדים.